

SANT JOSEP, MODEL PER ALS PARES

En moltes ciutats i pobles de la nostra diòcesi estem immersos estos dies en les festes de falles, en les quals la figura de San Josep ocupa un lloc central. Estem davant un sant en el qual s'unixen la grandesa i la humilitat, la importància de la seua missió i el silenci. Ell va haver d'acollir com a pare al Fill de Déu fet home. Encara que no fora el pare biològic, podem dir que va ser el pare humà de Jesús. És més, entre ells es va viure esta relació de tal manera que constitueixen un model per a totes les famílies.

Quan algú té la notícia que serà pare, la primera reacció d'una sana paternitat és l'acolliment incondicional del fill que naixerà. En la nostra societat això no és evident per a tots: els fills es programen i fins i tot es rebutgen quan no es desitgen. L'ésser humà és reduït a un objecte que s'ha d'aconseguir a qualsevol preu quan es desitja, o que es pot eliminar quan no es vol.

Això naix d'una manera d'afrontar la vida que porta a veure la voluntat de Déu com un obstacle per als nostres desitjos. San Josep, davant l'anunci del naixement de Jesús, deixa de costat els seus raonaments i, per més misteriosos que li sembla, l'acull, assumix la responsabilitat i es reconcilia amb la seua pròpia història. La vida espiritual de Josep no ens mostra un camí que busca explicacions, sinó una que acull. La grandesa de la seua paternitat es va manifestar en la seua disponibilitat per a acollir a Crist, a pesar que els seus raonaments humans el portaren a pensar, en un primer moment, en la possibilitat d'abandonar a Maria i al fill que ella portava en el seu si.

L'amor verdader d'un pare envers els seus fills es manifesta en la tendresa. El seu amor a Crist es manifesta en les seues preocupacions per Ell: no va dubtar a exiliar-se a Egipte per a protegir la seua vida o a establir-se a Natzaret per a allunyar-ho del perill que podia suposar per a Ell Arquelau, que havia succeït al seu pare Herodes (Mt 2, 22).

Josep va introduir a Jesús en la vida religiosa del Poble Escollit. Segons el costum jueu va ser circumcidat als huit dies de naixer (Lc 2, 21); va ser presentat en el temple quan es van complir els dies de la purificació de Maria (Lc 2, 21); anava amb els seus pares a Jerusalem cada any "per la festa de la Pasqua" (Lc 2, 41). No es tractava d'una religiositat merament externa o de compliment, sinó que responia a la veritat del que ells vivien en el seu cor. Per això en Maria i Josep, Jesús va experimentar humanament que "com un pare sent tendresa pels seus fills, així el Senyor sent tendresa pels qui el temen" i va aprendre el que és l'amor de Déu. D'esta manera, ells van tindre el goig de veure com Jesús "es feia gran, avançava en enteniment i tenia el favor de Déu i dels hòmens" (Lc 2, 52). Una autèntica paternitat cristiana no es limita a preocupar-se que als fills no els falte res materialment, sinó que inclou ajudar-los a descobrir l'amor de Déu en les seues vides. És el camí que els conduirà a un autèntic creixement en la verdadera humanitat. Felïç dia de San Josep amb el desig que els pares visqueu este mateix amor cap als vostres fills.

*Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València